

Decyzja
Prezydium KK
nr 206/2013

ws. opinii o sprawozdaniu MPiPS dotyczącym *praktycznego wdrażania dyrektyw z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy – w odniesieniu do dyrektywy 89/391/EWG, jej dyrektyw szczegółowych oraz dyrektyw 2009/148/WE, 91/383/EWG, 92/29/EWG i 94/33/WE*

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, ocenia Sprawozdanie MPiPS dotyczące *praktycznego wdrażania dyrektyw z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy – w odniesieniu do dyrektywy 89/391/EWG, jej dyrektyw szczegółowych oraz dyrektyw 2009/148/WE, 91/383/EWG, 92/29/EWG i 94/33/WE* jako mało obiektywne, gdyż nie zawiera ono informacji o brakach w regulacjach systemu bezpieczeństwa i higieny pracy występujących w przepisach krajowych regulujących zagadnienia ujęte w przedmiotowych dyrektywach.

Prezydium KK wnosi o zmianę odpowiedzi na pytanie zawarte w części I Sprawozdania, punkt 3.3 - „Jaki jest łączny i interaktywny wpływ dyrektyw (synergia, pokrywanie się, sprzeczności)”. Proponowane przez MPiPS sformułowanie: „Nie dostrzega się sprzeczności ani luk w dyrektywie ramowej i dyrektywach szczegółowych, a także w przepisach krajowych regulujących te zagadnienia” nie oddaje stanu faktycznego istniejącego w naszym kraju.

Prezydium KK stoi na stanowisku, że w sprawozdaniu nie ujęto:

1. Braku regulacji dotyczącej czasookresu szkoleń dla społecznej inspekcji pracy w nowym rozporządzeniu ws. szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy. Sytuacja taka jest sprzeczna z art. 11 pkt. 5 i art. 12 pkt. 3 Dyrektywy Rady 89/383/EWG i powoduje deprecjonowanie społecznego nadzoru nad warunkami pracy, co obniża efektywność całego systemu bezpieczeństwa pracy w Polsce;
2. W przepisach o ocenie ryzyka zawodowego brak jest doprecyzowania w przepisach prawa wykorzystania tejże oceny przez medycynę pracy. W celu polepszenia jakości profilaktyki medycznej w zakresie badań wstępnych i okresowych lekarz medycyny pracy świadczący usługi na rzecz danego zakładu powinien otrzymywać obligatoryjnie kopię oceny ryzyka zawodowego. Brak takiego obowiązku powoduje,

iż jedynym źródłem wiedzy o warunkach pracy pacjenta jest często tylko skierowanie, które nie zawsze odzwierciedla rzeczywisty stan warunków pracy, a pracodawcy traktują obowiązek przeprowadzenia oceny ryzyka jedynie jako „biurokratyczną formalność”. Regulacja taka byłaby spójna z art. 6 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy;

3. Warto zwrócić uwagę na brak regulacji w kwestii warunków pracy i badań medycyny pracy w stosunku do osób samozatrudnionych. Osoby takie mogą korzystać z usług medycyny pracy na zasadach dobrowolności. Często, aby nie ponosić kosztów rezygnują z tego typu usług. Nie ma więc kontroli nad stanem ich zdrowia i warunkami pracy, natomiast ciężar ewentualnych świadczeń odszkodowawczych ponosi całe społeczeństwo.

Prezydium KK pozytywnie ocenia sugestie proponowane w pkt. 3.4 dotyczące zmian w Dyrektywie Rady 90/270/EWG z dnia 29 maja 1990 r. w sprawie minimalnych wymagań w dziedzinie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia przy pracy z urządzeniami wyposażonymi w monitory ekranowe.

Gdańsk, 11 grudnia 2013 r.

Prezydium KK
NSZZ „Solidarność”

Dr Bogdan Błachnik
Prezydium KK NSZZ „Solidarność”

Bogdan Błachnik

